

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszafalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:
Brassó, Szt.-János-utca 19. sz. I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyön-
gyóssy István írászerkesztőhöz Dicső-Szent-
Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Brassó, Szent-János-utca 19. sz. (új) I. emelet.
hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve
küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR
helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr, negyedévre
1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor
50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdemény után még külön 30 kr. helyeg-
díj fizetendő.
Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:
Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben.**
Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Janius)
Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát,
Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és
Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik
Alajos, Dukes M.; **Berlinben:** Rudolf Mosse
Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirde-
tési irodájában.

A liberalizmus diadala.

Az immár napok óta folyó elkeresztelési vitának megvan az a dicséretes érdeme, hogy mintegy varázsütéssel rendbe hozott egy zavart helyzetet s tisztázta a parlament hangulatát. Most valóban meg van világítva a helyzet s világosság uralkodik ott, hol ezelőtt a kétely árnyékai honoltak.

Próbakönek bizonyult a szabadelvű doctrina, hogy általa tudjuk ki a pártok eszméit tartalmát; és a parlamenti pártárgyalatok siettek bizonyosságot tenni arról, hogy semmiféle reactionárius vegyületek által sincs megméltelyezve szabadelvűségbeli érzékük.

Hogy röviden legyünk: a magyar képviselőház napok óta oly képet nyújt, melyért minden nemzet irigyelhet bennünket. A pártok nemes versenyt tanúsítanak liberális érzésük tetteikkel való bebizonyításában és a szabadelvű eszme, mely az utóbbi években Európában sok mellőztetésnek volt részese, győztes feltámadásának diadalait ünnepli, mely diadalok hymnusaiban ünnepélyesen összefolynak az összes pártok örömhangjai.

Nincs így Európában mindenütt, ámbár nem szabad félreismerni, hogy a retrograd áramlatok, melyek egy ideig a felszínen látszottak hömpölyögni, újabban Európa más államaiiban is sokat vesztek hitelükből. De másutt még viaskodás van a liberalizmus és reactió közt, míg nálunk már is amannak javára van a viszály elintézve — mielőtt igazán megkezdődött volna.

Sajnos volt, hogy a clerikális reactió egy lökésre vállalkozott a liberális institúciók ellen, hogy a vallási béke kérdéses-e tételesség és az állam tekintélye érintessék: s ime mily fölemelő egyértelműség lőn előidézte a parlamentben, a liberális eszmék vallásában!

A mi bennünket ez elmékedésekre készítet, az gróf Apponyi Albert beszéde; olyan oratóri cselekmény, mely parlamentünk legfényesebbjei közé tartozik. De nem a rhetor, hanem az államférfi Apponyi volt az, ki e fejtegetéseknek fényt adott. Nem, mint máskor,

dictiójának lendületessége s beszédének formátokélya által vesztegette meg most hallgatóságát ez illustris parlamentárius. Phraseológiája egyszerű, mondatszerkezete a pathosól ment volt; mintha most megvetette volna, hatalmas ékesszólásának mindig hatásteljes mesterfogásait alkalmazni, mert hallgatóságát nem elbájozni, hanem oktatni, nem mámorba ejteni, hanem tanítani akarta.

Confessio fidei volt, valóságos zászlóbeszéd, melyet a mérsékelt ellenzék vezére a liberális gondolkodás zászlójának esküdt. És a gyanu köde, mely politikai individualitását eddig körülvette, ijedten s gyorsan szétfoszlott most az őszinte szabadelvűség győztes nap sugarai előtt, melyet gróf Apponyi beszéde oly hatalmas nyalábokban árasztott. A liberalizmus két nagy postulatumnak, a korlátlan lelkiismereti szabadságnak s a kötelező polgári házasságnak most már egygyel több védője van s hogy e szaporodás mit jelent, azt Magyarországon senki előtt sem kell közelebbről fejtegetni, a ki ismeri ez államférfiúnak kiemelkedő tulajdonságait.

Hogy gróf Apponyi nem a Szivák-, hanem az Irányi-féle javaslatot fogadta el, az nem csábíthat bennünket a jelentőségteljes enuntiatio iránti elismerésünk körülhatárolására. Hisz e discussió súlypontja nem abban van, vajjon ez vagy az a javaslat lesz-e elfogadva, hanem abban, hogy a különböző pártok mily mértékben ajánlják fel hódolatukat a szabadelvű eszmének. E tekintetben pedig nagy horderejű tény marad gróf Apponyi beszéde; mert a szabadelvű szellem, mely fejtegetéseit átlengette, bebizonyította egyuttal, hogy a mérsékelt ellenzék vezére el van szánva desavouálni ama retrograd áramlatokat, melyek, mivel állandóan ő rá sandítottak, csak compromittálni képesek politikai jelenét s jövőjét.

A magyar parlamentben immár egyetlen párt sem követője a reactionárius eszmének; a liberális eszme az egyedül uralkodó Magyarországi törvényhozásban s ennek fölismerése előbb-utóbb a legüdvösebb módon érezhetővé teendimagát hazánkban nemcsak politikai, de

társadalmi viszonyaiban is. E szempontból tekintve, Apponyi enuntiatioja nagy, mérhetlen jelentőséget nyer s az egész országban meleg érzéssel fog fogadtatni.

Az nap, mikor gróf Szapáry miniszterelnök a szabadelvű körben a most folyó vitát praeludálta, enuntiatioját „megváltó tény”-nek neveztük; a következmények igazat adtak nekünk. Valóban bekövetkezett a hatás, mely előrelátható volt. Gróf Szapáry Gyula adta meg az alaphangot s az egész parlament jól iskolázott és finom hallású zenekar gyanánt zendített bele. A kormány állásfoglalása után tisztán volt felállítva a kérdés s a pártok kényszerítve látták magukat határozott nyilatkozatokat tenni a liberalizmushoz való viszonyuk tekintetében. A döntés elhalasztása kicsinyes ürügyek alkalmazása által semmiképp sem volt lehetséges és azon kényszerűt róta a pártokra, hogy őszintén, félreérthetetlenül nyilatkozzanak a szabadelvűség mellett, vagy ellene.

E tényállást gróf Szapáry teremtetette s ez büszkeséggel töltheti el őt és az egész nemzetet, hogy a felülről proclamált liberalizmus a bátor példa folytán immár az egész parlamentet táborában bírja. A retrograd megtévelyedések gonosz lidércz-nyomása elmúlt, mely Magyarországot az utóbbi évek alatt koronként meglátogatta. Egy új korszak hajnala dereng, mikor a nemzet tartózkodás nélkül visszatér a liberális eszmékhez, melyeknek újraszületését s legbüszkébb vívmányait köszöni a modern Magyarország.

Külföld.

Németalföld királya meghalt. Hágából távirják, hogy III. Vilmos, Németalföld királya nov. 23-án meghalt. Halála nem jött váratlanul; súlyos beteg volt ő már évek óta s szinte csodálatos, hogy élteinek alig-alig pislogó szikrája csak most aludt ki. Mint felette alkotmányos ország királya, III. Vilmos a szó szoros értelmében csak uralkodott, de nem kormányzott. Meglehetősen sűrűn változtak liberális és conservatív ministeriumai s a felelősség körülbelül

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Ifjúság.

(Folytatás.)

De minden rétegen bűn, sőt több annál: megbocsáthatatlan hiba az, hogy az ifjúság testi nevelésére ép oly keveset adnak, mint lelki erősségére, jelleme megacélozására. Általában meg szoktak elégedni azzal, ha az ifjúság otthon valami hosszú patikakontót nem csinál phisikailag és ha nem lop jellemileg.

Az, hogy még a hörcsög is szép, ha fiatal, ép oly igaz, mint hogy nincs elszomorítottabb látvány, mint a mikor fiatal legényben vagy leányban látjuk az erőtlenséget, a vérszegénységet, későbbi gyötrelmes betegségek borzasztó csirait. Hol kezdődik a baj, hogy csirájában fojtassuk el? — Távol van tőlem a gondolat is, hogy az Írás rettentő szavaira vagy Ibsen vérfagyasztó tanaira gondoljak. Minden gyermeket meg lehet menteni, ha csak valaminő erejű szervezettel született, s a legegészségesebb szervezet is elpusztulhat hanyagság folytán.

A baj, a melynek folytán a hibát kiölteni nem tudják és a jót megrontani engedik, kettős: az anyák hanyagsága és az orvosok tudatlansága. Az anyák legnagyobb része majomszeretettel érez, önzést és hiú-

ságot még gyermekében is; az orvosok között rémítő sokan a tudományuk tökéletlensége folytán léha pletykálással töltik az időt s bizzák a jó sikerre a gondosságot, minthogy az ő képességeik amúgy is fogyatékosak; sokkal nagyobb gonddal vannak az iránt, hogy egy-egy „házat” szerezzenek, semhogy betegeiket meggyógyítsák; tréfával leplezik el tájékozatlanságukat s azt hiszik, hogy eleget tettek kötelességüknek, ha kellemes dolgokat mondtak, a helyett, hogy hasznosokat mondanának, a mikor tanácsukra szorulnak.

Egy fiatal, tapasztalatlan asszony gyermeke egyszer erős lázban, étvágy-hiányban szenvedett. Hivatták az orvost, a ki, miután eltrécselte a legújabb és legmulatságosabb híreket, megsejmelte kis patientsét is, komoly képet vágott, megtapogatta a picinyke bársonyos nyakát s azzal a szóval adta vissza anyjának:

— Nagyságos asszonyom, az olyan kis leánykának, a kinek ilyen szép szeme van, nem lehet semmi baja!

— No úgye! — mondá a boldog anya; s a gyermek három hétre szerencsésen meg is halt.

A catastropha beállta előtt az orvos megtett mindent, a mit tehetett, azaz megpróbált folyékony, poralaku és külső gyógymódot s elhívatta a szaktekintélyt is tanácsadás végett. Hogy az ilyen consili-

umok mit tesznek, azt jól tudjuk: a tekintély soha sem mondhat egyebet, mint a mit a házi orvos már mondott. Nem azért, mert a beteget csak annak az alapján ismeri, a mit a házi orvos föléle fölemlíteni jónak lát s különösen nem — „collegialitásból”. Aztán a gyermek szépen meghal, de az orvos még megerősödött tekintélyvel is bír ezentúl és kötelességét mindenekfölött megtette.

A gyermek más esetben szerencsésen kilábol az élet megkezdésének bajaiból, az orvosok daczára, és ámbár anyja eléggé elhanyagolta arra — mondjuk, csupa tudatlanságból, — hogy magának valami szem-bajt, fülbetegséget vagy más, egész életre ható „velejárt” nem szerzett, azzal nekieresztik az iskolának. Rengeteg a tanulni való. A mi polgári családjaink nagyon messze, talán ötven esztendei távolságra vannak még attól, hogy egyéb pályát is lehetségesnek tartsanak sarjaik számára, mint a diplomatikust vagy hivatalnokit, bárminő nehezen hozzák is meg azokat a rendkívül súlyos áldozatokat, a melyeket e pályák bevégezése szükségel. De akár bírja az apa a physikai, akár a fiú a szellemi megerőltetést, ennek így kell lenni, mert az anyák legnagyobb része a saját hiúságát tartja szem előtt fiai jövőjének meghatározásakor s nem a többi, valaminő meggondolást szintén igénylő körülményeket.

(Vége következik.)

mindenért, a mi uralkodása alatt történt, a törté-
ban is csak az illető kormányférfiakat fogja terheli.
— Nevezetesebb mozzanat volt uralkodása folyamán
az 1853-iki nagy izgalom, melyet egy pápai allocutió
okozott a református hollandi lakosság között. Ezen
allocutió szerint Hollandiában ismét cath. püspök-
ségek lettek volna szervezendők s a római egyház-
nak Hollandiában ismét több tér lett volna szerzendő.
A liberális áramlat elseperte a ministeriumot, mely
Róma iránt engedékenynek mutatkozott s egyben
kivívta, hogy az állam felügyeleti joga minden egy-
ház fölött törvénybe foglaltassék. III. Vilmos uralkodása
alatt óriási haladt az ország vasúti-, posta-
iskola- és adóügye. A ministeriumok sűrű változása,
ha nem is volt kedvező a nagy politikára, de hasznára
vált a belső reformmunkának. Gyorsították annak
tempóját. Legnagyobb volt a reformok közt az
1884/85-iki alkotmányrevisió, illetve az alkotmányos-
ság kiterjesztése liberális irányba, a census leszállí-
tásával. Luxemburg Hollandiával csupán personal
unióban volt, mely III. Vilmos király halálával, te-
hát a mai napon megszűnt.

Natalia királyné fiához. A fiatal szerb
király tudvalevőleg levelet írt anyjának, melyben ki-
jelenti, hogy az esetre, ha Natalia királyné a maga
ügyét a skupstina elé vinné, ő minden érintkezést
megszakítana vele. E levélre Natalia királyné ezt vá-
laszolta fiának:

„Sokért nem adnám, ha e levelet nem írtad
volna; minthogy azonban közvetett forrását ismerem,
megbocsátok neked. Tizenkét éven át tanítottalak
arra, hogy atyádat szeresd és becsüld s a magam
életének nyomorát elrejtettem előled. Ha Milán ki-
rály megértette volna e helyzetet, ő is hasonlóké-
pen járt volna el. Ebből láthatod jellemeink különböző
voltát. Midőn a skupstinához appellálok, szent jo-
gommal élek. Ha fenyegetéssé beaváltanád, ezzel el-
játszanád néped, sőt az egész művelt világ becsü-
lését. A királyoknak is kell szívvel bírni. Néped azt
fogja mondani: „Neki, a kinek nincs szíve az anyjával
szemben, nem lehet szíve velünk szemben sem.”

Reformok Finnországban. Pétervári la-
pok jelentése szerint Finnországban a következő re-
formokat fogják legközelebb életbe léptetni: A finn-
országi hadsereg bevonása az általános birodalmi
hadseregbe; az orthodox papságra vonatkozó összes
ügyek átruházása a szent zsinatra; az orosz nyelv taní-
tása és iskolanyelvvé tétele az orosz történelemre
és földrajzra nézve Finnország összes iskoláiban.

Anarchisták. Svájcban, hol az anarchisták
1889. tele, vagyis utolsó kiutasításuk óta nem lép-
tek fel, ismét anarchista propaganda mutatkozik.
Genfben egy csoport franczia anarchista nyilvános
gyűlést tartott, a mi a Svájcban évek óta nem for-
dult elő. Ez alkalommal szitkozódások mondat-
tak Svájc ellen és egy Weil nevű szónok azt mondta,
hogy a svájci rendőroket le kellene ütni. A genfi
rendőrség rögtön vizsgálatot rendelt el és értesítette
a berni szövetségi ügyészséget. Előrelátható, hogy
ismét számos anarchistát fognak kiutasítani.

Sioux-indiánok lázadása. A norddakotai
sioux-indiánok lázadással fenyegetnek s úgy látszik,
hogy le akarják mészárolni a fehéreket. Fegyverek-
kel látják el magukat s azt mondják, hogy az ő
Messiásuk a fehérek ellen fogja őket vezetni. A ka-
tonai hatóságok attól tartanak, hogy újabb véres in-
dián-háború fog kitörni. A katonák rendeletet kap-
tak, hogy a fenyegetett helyekre vonuljanak.

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőház nov. 24-én
folytatta az elkeresztelési vitát. Az ülés elején Győrffy
Gyula, több szónok által félreértett szavait igazította
helyre. Utána Szentiványi Árpád beszélt, pár-
tolva Irányi határozati javaslatát a vallás-szabadság
és a polgári házasság behozatala tárgyában. Szalay
Károly a minister febr. 26-iki rendeletének törvény-
telenségét igyekezett bizonyítani és Irányi határo-
zati javaslata mellett érvelt. Beöthy Ákos beszélt
azután általános figyelem között; azt vitatta, hogy
Csáky gróf rendelete túlment azon a határon, a med-
dig a minister mehet a rendeletek kiadásában; ha a
ház ezt helyeselné, igen veszedelmes praecedens
alkotna; Beöthy is elfogadja Irányi Dániel határozati
javaslatát. Moccsary Lajos védelmébe vette a febr.
26-iki rendeletet, melyet teljes mértékben helyesel;
az 1868-ik évi 53-ik törvényzikket, mint a mely a
vallási béke egyetlen garantiája a felekezetek között,
okvetlen fenn kell tartani s a miniszter csak dicsé-
retet érdemel, hogy a törvényt erélyesen végre akarja
hajtani.

Fenyvessy Ferencz szólalt föl ezután. Be-
széde első felében alapos jogi és egyházpolitikai fej-
tegetésekbe bocsátkozott a február 26-iki rendelet
törvényessége fölött s e mellett számos új érvet ho-
zott föl. Beszéde második felében tiszteletreméltó
erköcsi bátorsággal lerántotta a leplet a felekezeti
béke háborgatóiról, a kulturharez izgatóiról s ezeknek
legfőbbjéről, a „Magyar Állam” című lapról, mely
szégyenére válik úgy a papságnak, mint a katolikus
világi elemnek.

Nagy István pár példával azt illusztrálta, hogy
a vitában gyakran megtámadott katolikus papok
mily sok hasznos szolgálatot tesznek a hazának, a
miben bizonyára senki sem kételkedett. — Az ülés
végén Lesskó István papi szempontból vette bírálat
alá a febr. 26-iki rendeletet.

Az elkeresztelések. A „P. Corr.”-nak je-
lentik Budapestről, hogy a Szapáry-kormány
sikerült az elkeresztelések kérdésében a magyar kép-
viselőház összes szabadelvű elemeit majdnem párt-
különbség nélkül maga köré gyűjteni, úgy, hogy még
az ellenzéknek szabadelvű része is a kormány mellett
fogal állást. Természetes, hogy ennek következtében
a szélsőbal, valamint Apponyi pártjában nagy az
egyenetlenség, a mi a jövő alakulásokra nézve nem
lehet hatás nélkül. A szabadelvű párt összetartása és
ereje ez alkalommal is folytonosan bebizonyult.

Magyar püspökök és a Vatikán. A
„Moniteur de Rome” a következő jegyzéket közli:
Meglepő ránk nézve a budapesti szabadelvű lapok
azon állítása, hogy a magyar püspöki kar a vegyes há-
zasságok kérdésében az alsó papsággal szemben
egyetért a kormánnyal. Ez koholmány. A püspö-
kök teljes egyetértésben vannak a vatikánnal azon
tekintetben, hogy Csáky gr. minister rendeletét visz-
szautasítják. El kell temetni(?) e rendeletet, hogy
Magyarország ne akarjon kulturharezt felidézni.

Első háromszéki iparvasút.

(Eredeti tudósítás.)

Hazánkban az utolsó évtizedben a gyári ipar
körül nagy lendület volt észlelhető és az iparügyi
kormány az ipar fejlesztése tekintetében már is fel-
tűnő kedvezményeket honosított meg. Főleg az erdélyi
részekben indult meg rohamosan a gyári ipar, minek
következményei a zernesti cellulose-gyár és a botfalvi
czukorgyár. De rendkívül nagy előmenetelt tüntet fel
Erdély a faipar tekintetében. Naponta olvashatjuk,
hogy erdeink értékesítésére hol itt, hol ott consortium
alakul és hogy az addig paragon hevert kincsek im-
már kiaknáztnak. Háromszékmegyében volt az első
és legnagyobb faipari mozgalom észlelhető. E lapok
hasábjain is többször említettük már azt a nagyszerű
fűrész-telepet, a melyet Horn Dávid budapesti
kereskedő Háromszékmegyében a Zathuretzky család
tulajdonát képező erdőben létesített.

Két év előtt nyílt meg a gyulafalvi és e hó
20-án a commandói fűrész, s azonfelül a 27 kiló-
méternyi iparvasút és az 1210 méternyi sikló. Eddig
rendkívüli nehézségek között szállították le a kész
anyagot Gyulafalváról Papolczra és innen Brassóba,
ma pedig vasút szállítja 27 kilométernyi távolságon
a deszkát a Kovászna község határán levő Széllkapu
nevű hegy csúcsáig és innen siklón bocsátják le az
anyagot. De a Széllkapu völgyéből ismét egy önmű-
ködő hegyi pályán jó a fa 2 kilométernyi távolságra
a raktárhoz, honnan, míg a háromszéki vasút elkészül,
szekereken szállítatik a brassói főraktárba. Horn Dá-
vid megmutatta immár székelyeinknek, hogy nem szük-
séges a szomszéd Romániába kivándorolni, van itthon
kincs elég, melyből tisztességesen megélhetünk. Száz-
ezrek forognak 3 év óta Háromszéken közkezen és
milliókat fektettek már be az üzletbe, mert kieme-
lendőnek tartom, hogy mindkét fűrész, a vasút és a
sikló kizárólag honi készítmény, mivel Horn Dávid
arra fektette a fősúlyt, hogy csak honi iparkészítmény
szereztessek be.

E hó 20-án nyílt meg és avatott fel a com-
mandói fűrész és az iparvasút. Találkozási helyül
Kovászna volt kitűzve. — A kereskedelem és ipar-
ügyi ministerium részéről Dobieczy Sándor vas-
úti és tengerészeti főfelügyelő volt kiküldve. — Há-
romszékmegye részéről Pótsa József főispán és több
közigazgatási bizottsági tag volt jelen. Ott volt a kerület
képviselője báró Szentkereszty Béla és a megye
notabilitásai. Brassóból is kirándultak a teleptulajdo-
nos által meghívott vendégek. A 60 főre felszaporod-
ott társaság részint lóháton, részint gyalog rándult
fel a Széllkapu nevű hegyre, a hol a nemzeti színű
zászlókkal díszített és a gazdagon felékesített 3 vag-
gónból álló és ezuttal személyszállításra berendezett
vonat már készen állott. Először megtekintették a

sikló, mely bizonyára első helyen áll hazánkban. Egy
vagon deszka leszállítottatott a siklón és kitűnt annak
kitűnő alkotása és képessége. Erre vonatra ült a
bizottság a vendégekkel és megindult a kitűnő alapra
fektetett keskeny vassíneken a vonat. Ötven perczig
haladtunk a rengeteg őserdőben, hol még 4 év előtt
csakis vadállatok tanyáztak és emberi nyom még nem
volt látható, — modern vasúton, míg elértük az első
telepet. További 15 percz alatt Gyulafalván voltunk.
A gyulafalvi telepen azonban még túltesz a com-
mandói. Néhány percznyi szünet után visszament a
vonat Commandóra. Itt azután a jelenlevő lelkészek
ünnepélyesen beszentelték az új fűrésztelepet és
az iparvasutat. Az egyházi szertartást követett ünnepi
szónoklatokban versenyeztek a katolikus, a refor-
mátus és a román lelkészek. Mindhárman szépen át-
gondolt és nagy hatást idézett szónoklatot tartottak,
Isten áldását kérve a telepre, a vasútra és azoknak
tulajdonosára Horn Dávid úrra. A beszentelés után
gazdag lakomára gyűltek össze a vendégek az urilak
éttermében. A lakomát azonban megelőzte a bizott-
sági jegyzőkönyv elkészítése. És midőn a bizottság
constatálta, hogy a vasút a szabályszerű föltételek
alapján épült és minden tekintetben megfelel az előirt
célnek, megkezdődött a díszlakoma, mely másnap
reggel és csak akkor fejeztetett be, midőn a vonat készen
állott, hogy ugyanazon úton, melyen feljutottunk, le
is haladjunk. Hogy toasztokban nem volt hiány, azt
mondanom sem kell. Pótsa főispán úr a királyra,
felséges urunkra ürité poharát, kinek bölcs uralko-
dása lehetővé tette a gyártelep és gyári vasút léte-
sítését. A többi pohárköszöntő a főispán, Dobietzky
báró Szentkereszty és Horn Dávid urakat és másokat
illetett. Nyilvánvaló, hogy az estély főünnepeltje Horn
Dávid úr volt, a ki Háromszékmegyének valóságos
Messiásaképen ünnepeletetett. És nem kevés hatást
idézett elő, midőn Horn Dávid, ki már 2 év előtt
1000 frtot adományozott a Háromszékmegyében léte-
sítendő flu-árvaháznak, a gyulafalvi telep megnyítá-
sának emlékére, ezuttal a commandói telep és az
iparvasut felszentelésének emlékére újabb 1000 frtot
adományozott. A lelkes pohárköszöntők közül kétség-
telenül kiérzett, hogy a nagyszerű iparvállalatot mily
áldásosnak tekinti Háromszékmegye egész közönsége.

... k. *

Kis-küküllőmegyei krónika.

(Iparosok mulatsága. — Műkedvelő társulat. — Korcsolyázó-
egyesület.)

A dicső-szentmártoni ipartársulat dalköre f. hó
22-én rendezett, dallal kapcsolatos táncestetélye, te-
kintettel az idő mostohaságára, reményen felül sike-
rült. Ezen társulat a hasznost a széppel összekötendő,
dalkört alakított, mely Török Vilmos kir. járás-
bírósi irnok vezetése alatt igen szépen működik.
A most tartott dalestély fényes bizonyítéka annak,
hogy iparosaink e téren is a korral igyekeznek lépést
tartani. — Előadott darabjaik sikerültek voltak, a
mi mindenesetre a fáradságot nem ismerő vezetőnek
tulajdonítható, kit nem is késelt a közönség tapsok
és kihívások által kitüntetni s az elismerés jutalmát
ez által megadni.

A jókedv zavartalanul csaknem a reggeli órákig
tartott. — A bevétel 52 frt. 80 kr., melyből nyug-
tatványok szerint kiadatott 32 frt. s így tiszta jöve-
delem 20 frt. 80 kr., mely összeg a társulat segély-
alapja és az ipariskola között oszlik meg.

Felülfizettek: Pekry Sándor nagybirtokos, tisz-
teletbeli elnök 4 frt. 40 kr., Gál Domokos, Mikes
Gyula, Gyöngyössy István, Sipos György, Bukuresti
Aladár, Miske Elek, Weisz Dávid, Laurenczi András,
Engelman Herman és Nitkovszky Antal 40—40 kr.,
összesen 8 frt. 40 kr. — Köszönet!

Örömmel írhatom, hogy Gyöngyössy István áll.
polg. iskolai igazgató Dicső-Szentmártonban egy mű-
kedvelői társulat létesítésén fáradozik és remélhető,
hogy törekvéseit kellő siker koronázza, minthogy ő
veterán műkedvelő hírében áll már a Székelyföldről,
Kézdi-Vásárhelyről.

A korcsolya-egyesület és pálya beállítása Dr.
Bodor Zsigmond vármegyei főorvos kezébe van
letéve a szépnem által. Teljes biztosíték ez az egye-
sület meggyökerezése iránt. — Sikert kívánunk az
egészség nevében!

Német színház.

Hétfőn, nov. 24 én Dóczy Lajos „Csók”-ját ad-
ták. A darab a magyar közönség előtt magyar szö-
vegében ismeretes; német szövege is igen sikerült s
feltűnő nyelvezetének szépségeit. Az előadás maga
nem elégtett ki teljesen, a mennyiben egyes szép
részletek elvesztek. Waldersee k. a. nem tudta

„Maritta” szerepének minden részletét kidomborítani, így pl. mikor a csók különböző neveit festette hosszabb declamatióban. Játéka inkább tetszett s elég élénk volt. „Adolár” szerepe Schöntag kezében volt, ki jó jellemfestőnek bizonyult, habár egyes részletekben túlzott. Dffenbacher „Sever” szerepének nem a legszerencsésebb személyesítője, — különösen gestusai s mozgása sokszor szögletesek. O Lynch k. a. „Blandá”-t igen jól adta. — A ház tele volt.

Az igazgatóság az operette-cyklusban követett eljárásától elütőleg a vígjáték sorozatban nemcsak ismert darabokat nyújt, hanem Brassóra nézve új repertoire által akarja vonzani a közönséget. Az eszme helyes, az eredmény azonban nem felel meg a várakozásnak.

Kedden Pailleron kitűnő vígjátéka: „Die Maus” került színre s a színház korántsem telt meg annyira, mint máskor. A kik ott voltak, igen jól mulattak. A darab komikus helyzetekben s jelenetekben igen gazdag, habár az érzelgősség sok helyütt az összehatás kárára van. Meséje nem új. Egy naiv csinos kis leányka, ki alig került ki a zárdából, természetesen egyszerűségével győzedelmeskedik a szerelmi kalandokban gyakorlott, furfangos és elbizakodott párisi nők felett. Az egész darabban csak egy férfi szerep van „Simiér” (Dffenbacher), ki látogatóban van a szép „Clotild” grófnénál, falusi magányában szórakoztatja, illetőleg erősen udvarol neki. Ez, habár szereti, még sem hallgatja meg, mert éretnes és hű akar lenni az elmebeteg házban levő férjéhez. A grófné feleségül ajánlja neki fogadott hugát Mártát (Fischer k. a.), de ő számba sem veszi, gyermeknek tekinti s folyton élveledik vele.

Ez a helyzet, mikor látogatába jön a grófné két barátja, az érzelgős, nervosus, karesu „Hermine” s a piros pozsgás, víg „Papa”. „Moirand” asszony a grófné-anya s Márta mostoha anyja segítségül hívja fel a két barátját, hogy Simiér-t hódítsák el Clotild-tól s így azt a folytonos kísérletezéstől mentesék fel. Igen mulatságos jelenetekre ad alkalmat e két delfin versengése s igyekezetük Simiér szerelmének elnyerésére; ellenségeskedésükkel s árulkozásukkal azonban ép az ellenkezőt érik el s Márta igaz becsének felismerésére egyengetik az utat.

Márta még a klastromban megszerette Simiér-t s eszményképét többször le is rajzolta. Jegyzőkönyve e rajzokkal Simiér kezei közé kerül s felfedezi előtti szerelmét; csakhamar figyelmeszé lesz reá, felismeri, mily kincset talál benne s őszintén megszereti. A grófné, ki e közben elutazott volt, most visszatér — még pedig férje elhaltával, mint szabad özvegy, de látva Mártát s Simiér szerelmét, szíve nemes indulatából lemond s megáldja az új párt.

Az előadás teljesen sikerültnek mondható, különösen a Mártát személyesítő Müller k. a. csinos alakjával s behizelgő kedves játéka által nyerte meg a közönséget. Megkapó elevenséggel játszottak még Waldersee (Hermin) s Papa (kit azonban nem O Lynch adott, mint az a színlapon jelezve volt.) — Dffenbacher (Lauris), Weinwurm (Clotilde) s Thomas Föld (Moisand asszony) megfelelték szerepüknek. — Ha jól emlékszünk, a darab eredetijében egy házibarád gyanánt szereplő pap is előfordul, s csak a darab előnyére vált, hogy törölték. J. . n.

NAPI HIREK.

Komázás a halállal. Természeti szépségekkel oly dúsán megáldott városunk, melyet tavasz és nyár folyamán az idegenek ezrei látogatnak, az ős végső hónapjaiban a fertőző betegségek gyászos eldoradojának mondhatók. November 10-től 23-ig nem kevesebb, mint 17 skarlát, 7 hólyagos himlő, 3 diphteria, 2 vörös himlő és 6 alhasi typhus esete lépett fel.

Ezen évről-évre megújuló szomorú körülmény legfőbb okául városunk tisztátalanságát s első sorban szerves bomlási termékekkel szennyezett ivóvizét kell betudnunk. Az évtizedes, rothadt facsöveken áramló ivóvíz, mely addig is, míg a betemetett források s erekből a vezető csövekbe hatol, magával ragadja az ősszel fokozott mérvben beálló bomlás miasmatikus baktériumjait, életünk állandó veszélye. Ennyi emberélet kockáztatásáért pedig egyedül a város maga és tanácsa felelős, melyeknek semmi érve sincs a közegészségi kívánalmakat illetőleg.

Ennek kapcsán reá kell mutatnunk közegészségi hatóságunk azon vétkes mulasztására, hogy a ragályos betegeket rejtő házak semmiképp sincsenek megjelölve s az ily házakat jóhiszeműleg látogatók, a halál csirait szívják magukba. Eseteket tudunk, hogy pl. a

súlyos skarlátban szenvedő beteg a harmadik szobában fekszik s csakis ennek ajtaján áll egy kis intő czédula.

Elvárjuk városunk közegészségi hatóságától, hogy a ragályos betegeket rejtő házak falára, vagy kapujára nagy vörös, vagy bárminő ríktó színű s kellő felírással ellátott jelző lapot ragaszthat ki, a mivel különben csak szoros kötelességét fogja teljesíteni.

Bethlen minister Aradon. Bethlen földművelés minister tegnap Aradra érkezett. A minister megnézi a csabai kincstári erdőt, hol tiszteletére nagy vadászatot rendeznek, az aradi notabilitások részvételével. Fejér Miklós államtitkár pénteken Aradra érkezett szombaton megvizsgálta a ménesi vinczellérképzőt.

Philharmonikusok hangversenye. A philharmonikusok társulata december 4-ikén a „Central” fogadóban hangversenyt rendez, melyre már most figyelmetztük olvasóinkat. Előjegyzéseket elfogad Zeidler H. könyvkereskedése.

Az első Koch-féle beoltások Budapesten. A budapesti izraelita kórház fényes berendezésű telepén történtek meg ma délután 4 és 6 óra között az első beoltások Koch tanárnak korszakot alkodó találmányával a tuberculosus ellen. Dr. Szigeti Márton gleichenbergi fürdőorvos az elmúlt éjjel érkezett vissza Berlinből s a Koch tanár szíveségéből kapott oltóanyag egy részét az izraelita kórház betegeinek beoltására fogja használni. Daczára annak, hogy az oltások megkezdését titokban tartották, a főváros orvosi tekintélyei nagy számban jelentek meg a kórházban s igen sok orvosnövendék is volt jelen, nagy figyelemmel hallgatva a beoltásnál jelen volt orvos-tanárok magyarázatait.

Brassóból Dr. Flechtenmacher K. polgári kórházi főorvos dr. Koch gyógymódjának tanulmányozása végett tegnapelőtt Berlinbe utazott.

Gróf Károlyi Gyula halála. A magyar aristocrata egyik igazi vezérének halála híre villámgyorsasággal terjedt el a fővárosban és mindenfelé megdöbbenést és őszinte részvétet keltett. Kinosan érintette e hír azt a számos, tekintélyes egyesületet, melynek élén gróf Károlyi Gyula állott, ki, míg csak iszonyu betegsége hathatós tevékenységét meg nem bénította, a kulturális és közgazdasági mozgalmakban mindig kivette részét. A magyar szent korona országai vörös kereszt-egyletének megalakulása, felvirágozása, mely egyesület a művelt világ egyik legnagyobb, legfontosabb célú és leggazdagabb humánus egyesülete, gróf Károlyi Gyula nevével áll kapcsolatban. Szép jellemvonása, hogy a magyar társadalom s a magyar közgazdaság emelésére szentelte életét. Nemesak óriási vagyoni qualificációjánál fogva, mint a Károlyi György-féle elsőszülöttségi hitbizományi birtok élvezője, hanem fenkölt szelleménél fogva is az első helyek egyikét birta a magyar aristocratiában. Nemes lelkületének élete utolsó pillanataiban is meghatározó jelét adta. Ismeretes az egész ország előtt az örökösödési per, melyet gróf Károlyi Gábor folytatott testvérei ellen és ezzel válaszfalat vont maga és testvérei között. Ezt a testvéri engesztelhetlenség válaszfalát tegnap Károlyi Gyula gróf, mint a család feje, lebontotta. Magához hívatta ugyanis gróf Károlyi Gábort és vele halálos ágyán kibékült. Az elhunyt gróf élete különben tele van nemes lelkének megragadó példáival. Közhasznú tevékenysége pedig a korona részéről nyert legfényesebb elismerést. A király ki-nevezte belső titkos tanácsosának és egy évvel ezelőtt az aranygyapjas renddel, díszítette fel.

Fillérestély. A közhalmi állami népiskola ez évi 2-ik fillérestélye november 22-ikén kiváló érdeklődés mellett folyt le. Az estélyen részt vett előkelő és díszes közönség nagy örömmel és teljes megelégedéssel szemlélte és hallgatta a művészi műsor egyes pontjait. A szereplők kitűnő működésükért megérdemelt elismerést is arattak. Kiválóan a Bosin Vilma és Bosin Endre elragadóan kellemes duettjei, a Zatlukál Ida kisasszony által zongorán kísért solo és kettős dalok, a bájos Bosin Vilma kisasszony ezüst csengésű üde hangja, idéztek elő újra meg újra felhangzó tapsvihart. A „Bál után” című monolog előadásával Hoffman Erzsike kisasszony remekelt s méltán megérdemelte a közönség elismerésének kifejezéséül hangoztatott éljeneket. Liebl József úr a töle megszokott érzéssel és melegséggel szavalta Arany „A honvéd özvegye” cz. költeményét. Azután Bosin Vilma kisasszony édes hangjában gyönyörködött a közönség s az általa énekelte népdalokat ismét meg ismét megújírta. Erre táncz következett, mely csak reggeli 3 órakor végződött. Az estély a szegény tanulók segélyezésére is szép eredménnyel végződött, mert a bevétel 57 frt. körül jár.

Joanovics önkéntes ügye. Joanovics Sebő, a Kosuth életéért elzárt egyéves önkéntes felett itélt már a legfőbb katonai törvényszék is. Ítélete mindenben megerősíti az elsőfoku hadbíróság ítéletét, mely Joanovicsot — mint tudjuk — négy havi fogságra és rangfokozásra ítélte.

Revolvers hölgy. Szombathelyről értesítik a „B. H.”-t egy kis kalandról, mely azt bizonyítja, hogy a kötélletra romantikája nem veszett még egészen ki a szerelmi krónikákból. Szombathelyen a székesfehérvári színtársulat működik mostan s ennek a primadonnája Bácskay Julcsa kisasszony. Volt a közönség sorában egy fiatal úr, ki nemcsak a művésznőért, hanem a nőért is lelkesedett s lelkesedésének épp oly regényes, mint a milyen drasztikus módon adott kifejezést. Operettet akart játszani az életben is és mindjárt a második felvonásnál kezdte. Éjnek idején az ablakon át be akart mászni a primadonna lakására. Az operettnek azonban igen komoly folytatása lett, mert a kisasszony indignálódva tiltakozott a betörés ellen s mikor a lovag nem tárgyalt, az ágya mellett függő revolverrel háromszor rálőtt támadójára. Csak könnyű sebet ejtett rajta, de talán elégségeset arra hogy a fiatal lovagnak megrendüljön a bizodalma a régi romantikus szerelem eszközeiben.

Szerelm, bosszu és diplomacia. Ó-Szerbiában egy arnauta főnök házához fiatal szerb pásztor szegődött be s aztán — megszerette a gazda szép leányát. Fatimah, ez volt a gazdag mohamedán lány neve, viszonzta az ifjú vonzalmát s miután nem állhatták tovább a külön életet, elhatározták, hogy megszöknek. A mint kigondolták, szándékukat ki is vitték: elillantak az atyai háztól. Szerencsésen el is értek Vranjába, s ott szerb területen a szerb hatóságtól kértek oltalmat. Fatimáht véglegénye egy előkelő szerb családdhoz vitte, majd a lány elment a pópához s az előtt kijelentette, hogy esküvőjüket megtarthassák, ő kész áttérni a keresztyén vallásra. Az atya, a mint megtudta, hogy lánya megszökött, bosszura hívta fel a nagy arnauta törzset s megkezdődött a szökevények hajszolása. Nemsokára nyomára jöttek annak, hogy Fatimáht Vranjába vitte a pásztor fiú, mire mind több és több mohamedán lovas kezdett feltűnni a szerb határon, utóljára csoporttá verődve, valósággal ostromra készen. A mint idáig jutottak, a menyasszony két rokona átlógolt Vranjába, és erőlesen visszakövetelték a lányt. Megtagadták; erre az arnauták azt felelték, hogy ha ki nem adják Fatimáht, egész törzsük véres bosszút fog állani Szerbián. A helyzet már annyira válságossá lett, hogy diplomatai közbenjárásra volt szükség. A lány atyja ugyanis Gyula minsterhez fordult azzal a kéréssel, hogy mivel leánya kiskoru, adassa ki őt neki a kormány. Szerbia a törvény szabályaihoz ragaszkodva, csakugyan eleget is tett a főnök kérésének és kiszolgáltatta Fatimáht. Nagyon tartanak azonban attól, hogy a törzs borzasztó bosszút fog állani a szegény szökevény lányon, ki a családi hagyományokat nem tisztelte és az örök törvénynek engedett.

Irodalom.

Stein János magyar kir. egyetemi könyvkereskedése kiadásában Kolozsvárt megjelentek: A régi és valódi, közhasznú. „Erdélyi Képes Naptár” az 1891. közönséges évre. — 32-ik évfolyam. Különös tekintettel a vásárok hibátlan kiadására. 23 képpel. — Ára 30 kr. Tartalma: 1891-iki naptár csillagászati és kortani része. — Katholikus, protestáns, görög-orosz és izraelita naptár. — A nap és hold kelte és nyugta. — Időjárás Herschel szerint. — Bolygók járása. — Hold fényváltozásai. — A felsőges uralkodóház. — Százéves naptár. — Legteljesebb betűrendes névnapmutató. — Gr. Andrássy Gyula (Arczképpel.) — A zivatar. (Költemény.) — Szabó Károlyról (Arczképpel.) — Emlékezés Mátyás királyra (2 képpel.) — A magyar szent koronáról (2 képpel.) — Székely népdalok — A fehér rókák (Beszél, 2 képpel.) — A székelyekről (Képpel.) — Vielőcskai sóbányák (Képpel.) — A csimpánz (Képpel.) — Tele van az igali rét (Költemény.) — Találós mese (Költemény.) — A bűvész bosszuja (Rege, képpel.) — Vadászati és halászati tilalmak. — Bélyegekről, — Kamatszámítási tábla. — Cselédbért és arendát mutató tábla. — Kolozsvári tűzjelző. Erdélyrészi és szilágymegyei vásárok betűrendben. — Erdélyrészi és szilágymegyei vásárok, hónapok és napok szerint — Hirdetések.

„Irodai Fali Naptár” az 1891-iki közönséges évre. Nagy ívrét. — Ára 30 kr. Tartalma: Katholikus, protestáns, görög-orosz és izraelita naptár. —

Az erdélyi részek és Szilágymegye törvényszéki és közigazgatási felosztása. — Bélyegilletékek. — Táviratozási díjak. — Sorsjegy-huzások az 1891. évben. — Kamatszámítási tábla. — Levélposta. — Távirat.

Közigazdaság.

Az új teheráru tarifa.

Lapunk egyik közelebbi számában (131.) ismertettük azon elveket, melyeken az új teheráru-díjszabás megállapítása nyugszik. Most pedig, midőn az minden részletében ki van dolgozva, előbbi ismertetésünk kiegészítésül adjuk a következőket.

Az új helyi díjszabás rendes osztályai a következők:

1.) Közöséges és mérsékelt, illetve különösen mérsékelt gyorsárak; 2.) első és második osztály, valamint terjedelmes darab-árak; 3.) A., B., C. mérsékelt kocsirakomány-árak; 4.) 1-ső, 2-ik és 3-ik külön díjszabás.

A díjszámításra nézve valamennyi áruosztályra kiterjedő alapelvek az irányadók:

a) Az egyes áruosztályokban beszámított egységtételekben és kezelési illetékekben a szállítási adó már befoglaltatik.

b) A minimális díjtétel 100 klgkint a jelenlegi 6 kr. helyett 4 krajczárban állapították meg.

c) Az összes díjtételek, az eddig fennállott tized-krajczárookra való kikerekítés helyett, egész krajczárookra kerekítettnek ki.

d) Valamennyi gyors-, teher- és kocsirakományi áruknál a díjtételekben általában 40 kilométerig és némely osztályoknál 80 kilométerig terjedő távolsá-

gokban a rendes díjképzéssel szemben megfelelő mérséklés nyer alkalmazást.

e) A díjképzés a következő távolsági övek szerint történik:

1. A gyors- és darab-áru és terjedelmes áruosztályokban az első öv terjed 1—200 klgmrig, a második öv 201-től tovább.

2. A kocsirakományi osztályokban az első öv terjed 1—200 klgmrig, a második öv 201-től 400-ig, az utolsó 401-től tovább.

f) A távolsági övekben a díjszabás nem kilométerenkint, hanem 10—10 kilométerenkint történik oly formán, hogy minden 10 kilométerre eső távolságban közepes távolságra esedékes díjtétel számítatik, így például 111—120 kilométer közti bármely távolság után a 115 kilométerre esedékes díjösszeg lesz számítva s ugyanígy tovább.

Az új tarifa úgy a nyerstermények-, mint az iparcikkre nézve nagyszámu kivételes kedvezményeket és könnyítéseket tartalmaz. Legfontosabb ezek között a gabona és liszt szállítására nyújtott kedvezmény. E szerint a gabona és liszt után ezentúl 100 klgkint 50 klméterre 16, 200-ra 58, 800-ra 129 kr. fizetendő — az eddigi 22, 62 és 167 kr. helyett.

Igen kedvező az új tarifa-rendszerben a gyűjtő díjszabás, mely fontosabb belforgalmi viszonylatokban lehetővé fogja tenni gyáraink- és iparosainknak, hogy áruikat szövetkezés vagy szállítók útján fuvarleveníkenként legalább 6000 klg. feladása mellett a főbb fogyasztási piacokra igen lényegesen mérsékelt díjtételek mellett szállíthassák.

Brassói vasútforgalom.

Vonatindulások.

Budapest felé: vegyesvontat reggel 4 órakor; gyorsvontat délután 2 óra 43 perczkor; személyvontat este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvontat reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvontat délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvontat délelőtt 9 óra 48 perczkor.

Vonatérkezések.

Budapest felől: személyvontat reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvontat délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvontat este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől: gyorsvontat délután 2 óra 13 perczkor; személyvontat este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvontat délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvontat érkezik Predealról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. november hó 27-én.

Román papírpénz à 20 frank	9.07 vétel 9.10 eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.02 „ 9.06 „
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9.08 „ 9.11 „
Török lira	10.40 „ 10.45 „
Arany	5.40 „ 5.45 „
Orosz papírrubel	130.— „ 132.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)
Laptulajdonos: Harmath Lajos.

HIRDETME NYEK.

Szám 4718.—1890.

Hirdetmény.

Szász-Buda község tulajdonát képező „Kappenbusch” nevű erdőrészen található 917 tölgy törzs folyó évi **December hó 9-én** Szász-Buda község házában tartandó nyilvános árverezés alkalmával a legtöbbet ígrérőnek el fog adatni.

Árverezni hajlandók által a 3700 frttal megállapított kikiáltási ár 10%-ka leteendő, a szóbeli árverezés megkezdéseig; ezen bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak, melyekben azonban határozottan kifejezendő, hogy az illető az előtte ismert árverezési feltételeknek aláveti magát.

Az árverezési feltételek ezen hivatalnál betekintheők.

Kőhalom, 1890. november 24.

(45) 1—1 A járási főszolgabíró.

Sz. 1387./1890. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy Kraus Rezső ügyvéd által képviselt nagy-sinki *Bekesiú Simion* végrehajthatónak, nagysinki 311. h. sz. *Melczér Mihály* végrehajtást szenvedő elleni 150 frt. tőkekövetelés és járul. k. iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a nagy-sinki kir. járásbíró) területén lévő, a nagysinki 82. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—113. rendszám alatt *Melczér Mihály* és neje sz. *Ziegler Anna* nevében egyenlő arányban bejegyzett ingatlanokra az árverést 1749 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi december hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor az alólírt telekkönyvi hatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis 174 forint 90 krajczárt — készpénzben, vagy 1881-ik évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri ren-

delet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1890. évi október hó 1.

A kir. járásbíró, m. telekkönyvi hatóság.

Csernea,

kir. aljárásbíró.

(3) 1—1

Szám 4520.—1890.

Pályázat.

Nagyközséggé átalakult Rádó községi jegyzői állása betöltése végett t. év **december hó 15-ére** pályázat nyitattik és erről pályázni hajlandók azon figyelemztetéssel értesítettnek, hogy szabályszerűleg fölszerelt folyamodványukat kiírt határidőn belül annál bizonyosabban hozzám adják be, mivel elkésve érkezettek tekintetbe nem fognak vétetni.

A 400 frt. fizetésen kívül 30 frt. lakbér, 15 frt. irodai átalány és 5 öl tűzifa állapított meg.

Kőhalom, 1890. november 24.

(46) 1—1 A járási főszolgabíró.

Sz. 1423 /1890. tlkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Kraus Rezső ügyvéd által képviselt *Gross-Schenker Spar- und Vorschussverein* szövetkezeti egylet végrehajthatónak mártonhegyi 23. h. sz. *Rothmann Mihály* végrehajtást szenvedő elleni 175 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a nagy-sinki kir. járásbíró) területén lévő Mártonhegy község határán fekvő, a mártonhegyi 31. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—23, 25—27. és 31—38. rendszámok alatt, *Rothmann Mihály* nevében bejegyzett ingatlanokra az árverést 402 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1890. évi december hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor *Mártonhegy* község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis 40 forint 40 krajczárt — készpénzben, vagy az 1881-dik évi LX-ik törvénycikk 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1890. október hó 18.

A kir. járásbíró, m. telekkönyvi hatóság.

Csernea,

kir. aljárásbíró.

(30) 1—1

Butor üzlethelyiség-változás.

Alólírott értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy butorüzletemet a **Kapu-utca 48. sz.** alatti saját házamba helyeztem át, a hol mindenemű butorokkal a legjutányosabb árért szolgállok.

Teljes tisztelettel

1) 10—0 PAPP FERENCZ.

HIRDETME NY.

Alólírott van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására juttatni, miszerint most ide érkeztem Budapest-ről, hol a **női szabászatot** tanultam és ott e szakmában több évig tanítottam s ennél fogva teljes jártassággal bírok. Szándékom van folyó évi december hó 1-től kezdőleg

(47) 1—2

női szabászati tanfolyamot

nyitni lakásomon, vagy pedig házhoz járva, igen előnyös feltételek mellett. E tanfolyamon oktatók kíváncsán szerint magyar, német, román, angol és francia nyelven.

Továbbá elvállalok mindennemű **női ruha készítéseket** a legújabb divat szerint, úgyszintén **női fejékeket**, kalapdiszítéseket és egy szóval a női divat bármely ágához tartozó mindennemű munkákat.

E helyen megjegyezni kívánom, hogy a fent írottakért felelősséget vállalok egy a tanítást, valamint a munkát illetőleg. — Mintáim a legújabb termékekből lesznek összeállítva.

A n. érd. közönség becses pártfogását kérve, — maradok mély tisztelettel

Özv. ANGYAL JÁNOSNÉ.

Értekezhetni saját lakásomon: Kapu-utca 59. sz., I. emelet.

HIRDETÉSEK fölvétetnek a kiadó-hivatalban.

Brassó, Szent-János-utca 19. sz. a.